

یادداری!

آن شب ای جان دل به ساحل رود
یادداری توفیق چه زیبا بود!
ایر که زرد قاسمان آبی
زیر پرانگده روی مینا بود
مه در آغوش آب هم لرزید
گوئن از توفیق تا کلبا بود
یادداری چگونه از توفیق
دوره ای دل رسیده سید بود!